

Hirdetések:

1. **Hétfőn délután 3-kor bibliakört** tartunk a *plébánián*.
2. **Szerdán este fél 7-től felnőtt katekézist**, utána **este háromnegyed 8-tól jegyeskurzust** tartunk a *plébánián*.
3. **Pénteken** kerül sor az **esti hatos májusi** alkalmára. Este 6-tól dicsőítést tartunk a *Templomban*, azt követően pedig agapé lesz a *plébánián*. Szeretettel várjuk különösképpen az egyházközség fiataljait!
4. Május a **Szűzanya hónapja**. Isten anyjával ápolt személyes kapcsolatunk elmélyítése végett imádkozzuk el naponta a rózsafüzért és a Loretói litániát. A májusi **szombatokon este háromnegyed 6-tól** közösen végezzük a **Loretói litániát** a *Templomban*.
5. Liturgikus ünnepek a héten: kedden *Boldog Scheffler János vértanú püspökre*, pénteken *Sziénai Szent Bernardin áldozópapra* emlékezünk. Jövő vasárnap lesz a *Tömegtájékoztató világnapja*.
6. **Május 29-én**, vasárnap lesz a Csemői búcsú és majális, amire szeretettel várjuk a Ceglédieket is! Az ebéd miatt fontos lenne tudni a résztvevők létszámát. Ezért kérünk minden érdeklődőt, hogy részvételi szándékát mielőbb jelezze a sekrestyében. A gulyásleveshez legyen mindenkinél tányér és evőeszköz, és – aki teheti – hozzon egy tál süteményt is.
7. Kérjük az érintett fiatalokat, hogy a **misenaplót a szentmise végén, a kivonulási ének befejeztével pecsételtessek le**. Kérjük továbbá, hogy pecsételéshoz menjenek a hátra, hogy a szentmise után az esedékes keresztelő(ke)t akadálytalanul el lehessen kezdeni.

*Jó nézni az angol királyi család képein, ahogy György herceg nő. Pedig nem is hercegnő. *** – Mi az abszolút udvariasság? – ??? – Ha valaki a fáradt olajat helytel kínálja. *** A férfi száguldozik az új sportautójával. Egyszer csak egy rendőr megállítja, és megkérdi tőle: – Nem látta a sebességkorlátozó táblát? – Miért biztos úr, – kérdezi megdöbben tekintettel a férfi, egy hatalmas csuklás kíséretében. – Csak nem ellopta valaki?*

Hivatali idő: hétfőtől csütörtökig 9-13 óra között, pénteken 13-17 óra között.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI
KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2022. május 15. XV. évf. 20. szám

CEGLÉD RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

Cím: 2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. Tel: +36-53-311-144

Számlaszám: BB 10103812-08250137-00000000

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

HÚSVÉT 5. VASÁRNAPJA

*A válaszos zsoltár válasza: Istenem és királyom, magasztallak téged, * szent nevedet áldom örökkön-örökké.*

Egyszer egy írástudó lépett Jézushoz, és megkérdezte tőle, hogy melyik az első a parancsok közül. Jézus a jól ismert választ adta neki: szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből; szeresd felebarátodat, mint önmagadat (vö. Mk 12,28-34). A Hegyi beszéd során pedig arra figyelmeztette tanítványait, hogy nem megszüntetni, hanem beteljesíteni jött a törvényt (vö. Mt 5,17-20). Ezt a két evangéliumi szakaszt összeolvasva a mai örömhírrrel azt mondhatjuk, hogy Jézus általa tette teljessé a mózesi törvényt, hogy nem egyszerűen azt kéri követőitől, hogy szeressük a felebarátot, mint saját magunkat, hanem azt, hogy „*amint én szerettelek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást.*” (Jn 13,34) Immár Ő a szeretet mércéje. Sőt, annál is több. Nem a mi emberi, tökéletlen, önző szeretetünkkel kell a másikhoz fordulni, hanem az Ő tökéletes szeretetével. Ezt a szeretetet pedig tőle kapjuk, ahogy erről Szent Pál is tanúskodik: „*a nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiáradt szívünkbe az Isten szeretete*” (Róm 5,5). Arra a nagy kérdésre, hogy hogyan lehet parancsolni a szeretetet – ezt a követelményt fogalmazza meg Jézus az utolsó vacsorán –, rendkívül egyszerű a válasz: Jézus megajándékozott minket a saját szeretetével, azért várhatja azt el tőlünk, azért kérheti azt számon rajtunk. Hívjuk be életünkbe a Szentlelket, hogy általa betöltekezzünk Isten szeretetével.

Egy „tékozló fiú” esete (2. rész)

Minden szépen alakult az életemben mindaddig, míg körülbelül két év elteltével megakadtam a fejlődésben. Azt éreztem, hogy falba ütköztem. Hogy egy szakadék tátong előttem. Ahelyett, hogy tovább tudtam volna közeledni az Úrhoz, ő egyszer csak eltűnt. Tanácstalan lettem. Nem értettem mi történt. Választ kerestem, de semmit sem találtam.

Bár folyton kutattam a kiutat ebből a sivatagból, de közben idővel valahogy mégis megszoktam a szárazságot és a szomjúságot. Még egy szerelmet is találtam egy ateista hölgy személyében, akiről azt gondoltam, hogy megtaláltam a feleségem. De nyugtalan voltam. Nem találtam a helyemet. Ismét vívódni kezdtem. Az eszem azt diktálta, hogy a helyes úton vagyok, de a szívem tiltakozott. Meghasonlottam. És ebbe a belső konfliktusba szép lassan ismét bekúszott a gondolat: papság?... szerzetesség?... Most nem volt elég erőm ezt elhessegetni. A gondolat csakhamar vággyá nőtt. Nemsokára azon kaptam magam, hogy arról álmodozom, hogy milyen is lennék én, mint szerzetes.

Közben a párkapcsolatom tönkrement. Kibukott, hogy a hölgyet túlságosan zavarja, hogy egy olyan dologban hiszek, ami szemmel nem látható és kézzel sem fogható, így hát szakítottunk. Az út, hogy merre tovább már nyitva volt előttem, de nem akartam túl hamar fejest ugrani ebbe. Nem akartam abba a hibába esni, hogy talán csak a szerelmi bánat, vagy egy esetleges véső elkeseredés rángat bele a szerzetességbe, így hát vártam.

Nem volt terméketlen az így eltelt öt-hat hónap. Először is letisztáztam magamban, hogy nem szeretnék pap lenni, hanem csak szerzetes. Ez volt a könnyebbik feladat. Az igazi fejtörést az okozta, hogy hát rendben, hogy szerzetes, de mégis milyen? Elkezdtem kutakodni, ismerkedni a különböző rendekkel, lelkiségekkel. Nehéz volt döntésre jutnom, mert csak azt tudtam biztosra, hogy mi nem akarok lenni, mint szerzetes. Így hát kizárásos alapon közelítettem meg a kérdést. Ezt a logikát követve jutottam el a ferencességhez és rajtuk keresztül Szent Ferenchez. Az ő életét tanulmányozva megtaláltam a kiutat a sivatagból. Döntöttem. Ezt az utat akarom követni. Teljesen Istené akarok lenni úgy, mint ahogy a Poverello is volt.

Így hát jelentkeztem a rendbe, ahova fel is vettek, és ahol azóta is a helyemen érzem magam. Tudom, hogy ez az út hosszú és kemény, viszont már valami mást is tudok: - nem akarom, hogy más választásom legyen. *(Fr. Tálás Simon OFM)*

A szentgyónás: a bűnvallomás (4. rész)

Szükséges továbbá a gyónó részéről a bűnvallomás. Ha ez valamilyen okból gyakorlatilag lehetetlen (eszméletlen betegnél, süllyedő hajón vagy egyéb szükséghelyzetben), el is maradhat; ha a hit és a megtérés elhatározása megvan, a feloldozás célba fog találni. Átlagos esetben azonban szükséges, hogy a gyónó legalábbis minden halálos bűnét fajta és szám szerint megvallja. Ha nem vagyunk biztosak benne, hogy egy bűn halálos volt-e, jól tesszük, ha meggyónjuk, de nem vagyunk erre okvetlenül kötelezve, és tökéletes bánatot indítva áldozhatunk gyónás nélkül is. Egészséges lelkiismeretű embernél azonban nem lesz probléma annak megkülönböztetése, hogy hátat fordított Istennek (halálos bűn) vagy csak megbotlott a feléje vezető úton (bocsánatos bűn). Ha valaki lelki életet él és sűrűn gyónik, annak életében a halálos bűn kivételes tragédia, mindennapi botlásai általában nem halálosak. Még tárgyilag súlyos bűnök esetén is, amilyen például a maszturbáció, gyakran fönnállnak olyan szubjektív enyhítő körülmények (pl. a kellő pszichológiai szabadság hiánya), amelyek a bűnt bocsánatosná teszik. Az aggályosságnak nevezett kényszerneurózis mindenütt halálos bűnöket lát, de az aggályosnak egyáltalán nem szabad arra hallgatnia, amit lelkiismeretének vél, holott valójában szorongásos kórtünet; neki kizárólag a gyóntató utasításaira szabad hallgatnia.

A lelki élet azonban a gyakorlatban nem fog működni a bocsánatos bűnök megvallása nélkül. Aki Istent mindenek fölött akarja szeretni (márpedig az evangélium erre kötelez bennünket), annak valamennyi gyarlóságával föl kell vennie a harcot, leghatékonyabb fegyverünk pedig éppen a szentgyónás. Három-négy hetente, de legalább havonta gyónnunk kell, hogy előre tudjunk haladni. Akik csak rendkívüli alkalmakkor jönnek el gyónni, aligha akarnak az üdvösség útján járni. Hetente többször gyónni már többnyire egészségtelen túlzás, de a heti gyakoriság még normális és hatékony. Aki úgy gondolja, nincs mit gyónnia, sürgősen olvassa el a hegyibeszédet. *(Dr. Kovács Gábor)*